

overrasket ved at høre, at man i denne Lovs Gjennemførelse ogsaa maatte tage Hensyn til Noget, der stod i Forbindelse med Befolkningens Interesse. Han meente, at dette var et af de hyppige Beviser paa, hvorledes Befolkningens Tarv traabte i Forgrunden, medens det egentlig var andre Hensyn, man arbejdede for. Jeg haaber ialtsald, at han ikke har rettet denne Bemærkning imod mig, der staaer saa ganske udenfor de herhenhørende Forhold, at det Æneste, der for mig har nogen Interesse, er, at Lovene blive gennemførte saaledes, som de bør gennemføres i deres Conseqventser, forsaavidt der er Spørgsmaal om Lovgivningsmagtens Melleinkomst. Een Ting er dog soleklar, og den skal man ikke kunne fjerne ved Yttringer af den Natur, nemlig at Beboerne i Nærø og Aakirkeby og i Bornholms Sønder Herred have et ligesaa fuldgyldigt Krav som hele den øvrige danske Befolkning paa at nyde Godt af de Fordele, der flyde af, at Herreds- og Byfogderne blive satte paa fast Lønning, og derved blive frie for de Ulemper, som man i sin Tid har vidst at stildre med saa stærke Farver, de Ulemper, der ere forbundne med Lønning gjenneim Sportler. — Jeg har endnu kun to Bemærkninger at gjøre. Den ene skal rettes mod, hvad den ærede Ordfører ansøgte, forsaavidt han sagde, at der, netop under det Tryk, som nu hviler paa Landet, var en særdeles Opfordring til at gaae den af Udvalget påaagegede Vej, men jeg ved med Sikkerhed at kunne henstille til det ærede Things Medlemmer, at de ikke, hvor der er Spørgsmaal om at anvende en for 4 Aar siden givne Lov af den Natur, som Loven af 19de Februar 1861, ved et saadant Hensyn til Landets Tryk vilde lade sig bevæge til at frygte for, i Overeensstemmelse med Lovens Aand og Hensigt, at bringe den til Anvendelse paa en Embedsmænd, fordi der kan være Spørgsmaal om, at der, ved ikke at gjøre det, kan spares nogle saa Hundreder Rigsdaler for Statskassen. — Den anden Bemærkning skal rettes imod den Erindring, som fremkom fra det ærede Medlem for Svendborg Amts 6te Valgtreds (S. A. Hansen); at dersom man gif ind paa denne Lov, saaledes som den her foreligger, vilde alle de Retsbetjente, som kunde tjene ved at komme paa fast Gage, søge derom,

men de andre ikke. Den ærede Taler, som netop under Behandlingen af disse Sager har saa god Indsigt i, hvorledes det har sig med Embedsmændenes Indtægter, kan, naar han bringer dette klart i sin Erindring, ikke et Die-blik tvivle om, at han ikke behøver at frygte for, at mange Embedsmænd skulle blive fristede til at søge ind under Loven om faste Gager, istedetfor at blive ved deres Indtægter af Sportler; de forskjelligte Dele af den Lovgivende Magt have ganske vist sørget for, at Lønningerne, saaledes som de bleve fastsatte, kun for meget saa Embedsmænd indeholde en Fristelse, til at see at komme paa fast Gage.

Ordføreren (C. M. Jespersen): Jeg skal til den sidste ærede Talers Foredrag blot gjøre den Bemærkning, at jeg troer ikke, under min Argumentation for Udvalgets Forslag, at have lagt „nogen særdeles Bægt“ paa Landets nuværende fortrykte Stilling, men jeg har kun anført, at naar Thinget allerede tidligere ved disse Sagers Afgjørelse har troet at burde lægge afgjørende Bægt paa de finansielle Hensyn, saa at man ikke vilde bevilge Overgangen for Embedsmænd til fast Gage fra Sportulering, naar Statskassen derved skulde lide Tab, troede jeg, at der nu var saameget mindre Anledning til at gaae over til et andet Princip paa Grund af Landets nuværende Forhold. Dette er noget ganske Andet end at lægge „særdeles Bægt“ paa dette Sidste.

S. A. Hansen: Til det, jeg før sagde, skal jeg kun sige, at det, jeg ansøgte, var, at dersom man ved dette Slags Sager alene skulde tage Hensyn til Befolkningens Tarv, maatte man bestemme, at alle Embedsmænd, der ikke allerede ere gaaede over til fast Gage, strax skulle gaae over til en saadan Lønningsmaade. Den ærede Taler (Casse) ansøgte dertil, at denne Ordning var „saa radical, at vistnok Ingen vilde tænke derpaa! Nei, jeg troer ikke, at Nogen her i Danmark vilde gjøre det, thi hvor Befolkningens og den vedkommende Embedsmænds Tarv staae mod hinanden, betænker man sig meget paa at fremkomme med Forslag, der sigte til Befolkningens Tarv. (Vilke: